

בע"א (רחובות) 42770-11-20 - יחיאל ירמי נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 42770-11-20 - יחיאל ירמי נ' עיריית רחובות

בע"א (רחובות) 42770-11-20

יחיאל ירמי

נגד

עיריית רחובות

בית משפט השלום ברחובות

[11.01.2021]

כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

החלטה

בפני בקשה מטעם המבקש, להארכת מועדים להישפט, בגין דוחות חניה שנרשמו לחובתו בתאריכים 30.04.19 ו- 07.05.19 ולביטול דוחות אלה.

1. לחובת המבקש נרשמו שני דוחות, מושא בקשה זו, כדלקמן:

א. דו"ח מס' 103252-6-4 מיום 30.04.19, בגין חניה בניגוד לסעיף 9(2) לחוק העזר לרחובות (העמדת רכב וחנייתו) התשס"ח - 2008 (להלן: "חוק העזר"), בגין העמדת/החניית רכבו במקום שבו החניה מותרת רק לסוגי רכב שחנייתם הותרה (להלן - "דוח 1").

ב. דו"ח מס' 093378-6-6 מיום 07.05.19, בגין חניה בניגוד לסעיף 9(2) לחוק העזר, בגין העמדת/החניית רכבו במקום שבו החניה מותרת רק לסוגי רכב שחנייתם הותרה (להלן - "דוח 2").

2. בבקשה, שהוגשה ביום 17.11.20, עתר המבקש להארכת המועדים להישפט בגין דוחות החניה. על פי המפורט בבקשה, הוא בן 86, בעל 75% נכות ומחזיק בתג חניה לנכה, אינו מסוגל ללכת באופן חופשי ובנוסף, הוא מתקיים מפנסיה זעומה.

לגופם של דברים נטען, כי דוח חניה אחד ניתן לו בעת שחנה ליד בית-חולים "קפלן", במקום חניה המיועד לנכה ואילו הדוח השני ניתן לו בסמוך לקופת-החולים, ברחוב רמז, שם חנה לצורך בדיקה רפואית. בנסיבות אלה, ביקש לבטל את הדוח ואת הקנסות.

לבקשה צורף דו"ח על עיקול מיטלטלין. בטרם נחתמה ההחלטה צורפו מסמכים אודות מצבו הרפואי של המבקש וכן הכנסתו החודשית מפנסיה.

3. המשיבה התנגדה לבקשה. נטען, כי אין מחלוקת שהנאשם הוא נכה האוחז בתג נכה. עם זאת, הדוחות ניתנו בגין החניית רכבו בחניה השמורה לרכב נכה ספציפי שמספרו רשום בתמרור אשר לו הותרה ואושרה החנייה במקום. עוד נטען, כי החניות בוצעו במרכז העיר רחובות ולא באזור בית החולים, כפי שנטען.

- עוד ציינה המשיבה, כי בתאריך 12.05.19 הגיש המבקש בקשה לביטול הדוחות וביום 07.07.19 בקשתו נדחתה. משלא הוגשה בקשה להישפט על פי המועדים הקבועים בחוק, הפך הקנס לחלוט, כמשמעו בסעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן - "החסד"פ); החל ממועד הפיכת הקנס לחלוט, הדוחות עברו להליכי גבייה, לרבות דרישת תשלום ועיקול מיטלטלין ברישום.
4. ביום 07.12.20 ניתנה החלטה לפיה המבקש רשאי להשיב בתוך 14 ימים. המבקש העביר מסמכים אודות מצבו הרפואי וכן אודות הכנסתו החודשית, אך לא התייחס לטענות המשיבה.
- דיון והכרעה
5. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים שוכנעתי, כי דין הבקשה להידחות.
6. סוגיית הארכת מועד להישפט מוסדרת בסעיף 229 (א) לחסד"פ, שעניינו תשלום קנס, והוא קובע כך: "מי שנמסרה לו הודעת תשלום קנס, ישלם, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, את הקנס הנקוב בהודעה, לחשבון שצוין בה, זולת אם פעל באחת מדרכים אלה:
- (1) הגיש לתובע, תוך שלושים ימים מיום ההמצאה, בקשה לביטול כאמור בסעיף קטן (ג), ולעניין בקשה לביטול כאמור לגבי עבירת תעבורה מהטעם שהעבירה בוצעה שלא בידי מי שקיבל את ההודעה, ובעל הרכב מבקש להוכיח מי נהג ברכב, העמידו או החנהו, בעת ביצוע העבירה, או למי מסר את החזקה ברכב, כאמור בסעיף 27 לפקודת התעבורה..
- (2) הודיע, תוך תשעים ימים מיום ההמצאה, בדרך שנקבעה בתקנות, שיש ברצונו להישפט על העבירה". (ההדגשות אינן במקור - אס"ח).
7. סעיף 229 (ח) לחסד"פ קובע, כי "לא שילם אדם את הקנס, חלפו המועדים להגשת בקשה לביטול הודעת תשלום קנס או להודעה על בקשה להישפט לפי סעיף קטן (א), ולא הוגשו בקשות כאמור או הוגשה בזמן בקשה לביטול הודעת תשלום קנס ונדחתה, יראו אותו, בתום המועדים הקבועים בסעיף קטן (א) להגשת בקשות אלה, כאילו הורשע בבית המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס, ואולם הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על אדם שבקשתו לביטול הודעת תשלום קנס הוגשה שלא במועד אך התובע דן בה מכוח סמכותו לפי סעיף קטן (ה) וביטל את הודעת תשלום הקנס, או על אדם שבית המשפט החליט לקיים את משפטו אף על פי שהודיע באיחור על רצונו להישפט כאמור בסעיף 230".
8. ככלל, בתי משפט קבעו, כי יש להתייחס בדווקנות למועדים שנקבעו בחוק (ע"פ (י-ם) 4448/09 קמר נ' מדינת ישראל (27.7.09), עמוד 5).
9. ומן הכלל אל הפרט.

עיון בהיסטורית דוח 1 מעלה, כי בתאריך 30.01.19 הוצמד דוח אל חלון הרכב; בתאריך 12.05.19 הוגש ערעור בגין הדוח; בתאריך 07.07.19 נדחה הערעור. הודעת הדחיה נשלחה אל המבקש והונפק שובר תשלום; בתאריך 14.08.19 נשלחה למבקש הודעת תשלום קנס עם תמונה; בתאריך 10.02.20 נשלחה דרישת תשלום בדואר רגיל; בתאריך 05.05.20 נשלחה דרישת תשלום בדואר רשום נוספת; בתאריך 29.06.20 הועבר הדוח לגביה באמצעות משרד עו"ד חיצוני ובהמשך הודפס צו עיקול ברישום.

עיון בהיסטורית דוח 2 מעלה, כי בתאריך 07.05.19 הוצמד דוח אל חלון הרכב; בתאריך 11.05.19 הדוח נקלט; בתאריך 12.05.19 הוגש ערעור בגין הדוח; בתאריך 07.07.19 נדחה הערעור. הודעת הדחיה נשלחה אל המבקש והונפק שובר תשלום; בתאריך 14.08.19 נשלחה למבקש הודעת תשלום קנס עם תמונה; בתאריך 10.02.20 נשלחה דרישת תשלום בדואר רגיל; בתאריך 05.05.20 נשלחה דרישת תשלום בדואר רשום נוספת; בתאריך 29.06.20 הועבר הדוח לגביה באמצעות משרד עו"ד חיצוני ובהמשך הודפס צו עיקול ברישום.

10. משכך ונוכח כל האמור לעיל ובהעדר ראיות, כי המבקש הגיש בקשה להישפט בתוך מסגרת המועדים שבסעיף 229(א), יש לראות בו כמי שהורשע ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס. משהקנס הפך חלוט והחלו הליכי גבייה. הנאשם לא העלה כל טעמים בהם יש להתחשב ולהורות על הארכת המועדים להישפט. בנסיבות אלה, דין הבקשה להארכת מועדים להישפט להידחות.

11. למעלה מן הצורך אציין, כי אף לגופם של דברים דין הבקשה להידחות. המבקש טען, כי הוא אוחד בתג חניה לנכה, וכי דוח חניה אחד ניתן בעת שהחנה את רכבו ליד בית-חולים "קפלן" במקום חניה המיועד לנכה ואילו הדוח השני ניתן לו ברחוב רמז, סמוך לקופת החולים, שם חנה לצורך בדיקה רפואית.

סעיף 3(9) לחוק החניה לנכים, תשנ"ד - 1993 (להלן "חוק הנכים"), קובע שרכב הנושא תג נכה אינו יכול להחנות "במקום חניה שהוקצה לרכב מסוים של נכה וסומן בתמרור שבו צוינו פרטי הרכב, ואם צוינו בתמרור ימים או שעות מסוימים - רק בימים או בשעות שצוינו בתמרור".

דוחות החניה נרשמו לחובת המבקש לאחר שהחנה/העמיד את רכבו במקום בו החניה מותרת רק לסוגי רכב שחנייתם הותרה (ראו בעניין זה תמונה שלישית בדוח 2), דהיינו בציון מספר הרכב שחנייתו הותרה. בנסיבות אלה, לא עומדת למבקש ההגנה שבחוק החניה לנכים.

12. סוף דבר - הבקשה להארכת מועדים להישפט נדחתה. לגופו של עניין - אף הבקשה לביטול הדוחות נדחתה. המבקש לא ביקש להפחית ריביות שנצברו בשל אי תשלום הדוחות ועל כן לא מצאתי ליתן החלטה בעניין זה. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.